Dosarul nr.1-216/2025
1-25137190-32-1-25092025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

08 iulie 2026 **or.Ialoveni**

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Svetlana Bubuioc
grefieri Liliana Bogos, Valeria Svetenco
Cu participarea:
Procurorului Vladimir Levco
Avocatului Marin Afteni, Marin Sardari

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, **în proceduă generală**, în lipsa inculpatei,anunțată în căutare, cauza penală de învinuire a lui:

***** născută la *****, c/p *****,
originară și domiciliat s.*****r.Ialoveni, de naționalitate moldoveancă,
cetăţeancă al R.M., neangajată în câmpul muncii,ne supusă militar, celibatară,
fără persoane la întreținere, studii medii speciale, anterior condamnată:
-prin sentința judecătoriei Criuleni sediul Central din 23.08.2025 în baza art.264/1 al.1 Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 160 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

- în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(5) Codul penal al Republicii Moldova.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 25.09.2025 pînă la 08.07.2026.
Procedura de citare legal executată.

Procurorul Vladimir Levco, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatei ***** în baza art.264[1] alin.(5) Codul penal, și a solicitat aplicarea pedepsei – 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea

măsurii preventive-arest preventive, încasarea cheltuielilor judiciare conform rechizitoriului și confiscarea în proprietatea statului a mijlocului de transport.

Avocatul Marin Afteni a pledat pentru adoptarea sentinței de achitare în privința inculpatei *****.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

***** la data de 06.04.2025, aproximativ la orele 14:00, nedițînând permisul de conducere, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul social periculos al acțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și al consecințelor care pot surveni, încălcând prevederile pct.14 lit.a) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care («conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică,' care provoacă reducerea reactiei», a condus mijloc de transport de model ***** cu n/î *****, deplasându-se pe drumurile publice și anume pe una din străzile satului *****raionului Ialoveni, a fost stopat de către angajații I.P. Ialoveni, aflați în misiune de serviciu pentru combaterea infracțiunilor și menținerea ordinii de drept și fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, i s-a propus trecerea testării alcoolscopice, la care ***** a refuzat, ulterior fiind însoțită la IMSP DNR din mun.Chișinău, unde i-au fost colectate probe biologice în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

In rezultat, conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.396 din 06.04.2025 s-a constatat că la data de 06.04.2025 ora 05 : 15, în aerul expirat de către ***** *****concentrația vaporilor de alcool este de 0,70 mg/ l, iar în sânge alcool în marime de 1,76 g/l.

Astfel, acțiunile lui ***** *****au fost încadrate în baza art.264 [1] alin.(5) din Codul penal Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentratie de alcool în sânge ce depășește 0, 7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0, 35 mg/l, săvîrșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Inculpata ***** în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat pentru a da declarații pe marginea învinuirii aduse.

În conformitate cu prevederile art.321 alin.(2) pct.1) Codul de Procedură Penală, instanța de judecată, a dispus judecarea cauzei în lipsa inculpatei *****.

Totuși, instanța de judecată, a întreprins toate măsurile posibile pentru a asigura prezenţa inculpatei în faţa ei, însă ultimua s-a ascuns de la prezentarea în instanță.

Astfel, inculpata *****, fiind citată legal, nu a fost prezent la ședința de judecată, iar potrivit ordonanței de aducere silită din 18.12.2025, s-a constatat că ***** se află peste hotarele țării și anume în Germania la lucru. Prin încheierea din 18.12.2025 ***** a fost anunțată în căutare din motiv că a părăsit țara (dosar de căutare nr.2026440005).

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă de CEDO în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei.

Aşadar, dispoziţiile §3, §1 al art. 6 CEDO stabilesc elementele esenţiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura şi la cauzele acuzaţiei ce i se aduce, acordarea timpului şi facilităţilor necesare formulării apărării sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare şi a convocării şi ascultării celor în apărare în aceleaşi condiţii, în condiţii de respect al principiului contradictorialităţii. Instanţa europeană a arătat că noţiunea de „proces echitabil” a cunoscut o evoluţie dintre cele mai notabile în jurisprudenţa sa, marcată, în special, de importanţa atribuită aparenţelor şi de sensibilizarea crescândă a opiniei publice cu privire la garanţiile unei bune justiţii. Desigur, ea a precizat că optica justiţiabililor cu privire la echitatea desfăşurării unui proces nu este de neglijat, dar nu joacă un rol decisiv în această direcţie; eventualele aprehensiuni (temere) ale acestora, dacă ele există, spre exemplu, în legătură cu caracterul echitabilal procedurilor la care participă, trebuie să poată fi considerate justificate obiectiv.

În procesele penale, prezenţa celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esenţial al asigurării principiului contradictorialităţii, al unui proces echitabil, în general. După cum a decis Curtea în mod constant în jurisprudenţa sa, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la şedinţa de judecată decurge din obiectul şi scopul ansamblului dispoziţiilor art. 6 din Convenţie, deoarece lit. c), d) şi e) ale parag. 3 ale aceluiaşi text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuşi”, „de a interoga sau de a face să

fie interogaţi martorii", „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba utilizată în şedinţa de judecată", toate aceste fiind de neconceput fără prezenţa sa.

Prezenţa unui acuzat în instanţă capătă o importanţă capitală datorită atât dreptului său de a fi ascultat de tribunal, cât şi datorită necesităţii de a fi controlată exactitatea afirmaţiilor sale, de a le confrunta cu cele ale eventualei victime ale cărei interese trebuie protejate, precum şi cu declaraţiile martorilor. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare" a absenţelor nejustificate. O situaţie specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialităţii este aceea a absenţei acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă aunui acuzat prin raportare la exigenţele art. 6 din Convenţie. Curtea a decis că o procedură penală care se derulează în absenţa celui trimis în judecată nu este, în principiu, incompatibilă cu dispoziţiile Convenţiei, dacă el are posibilitatea să obţină ulterior ca o jurisdicţie să statueze din nou, după ce l-a ascultat, cu privire la temeinicia acuzaţiilor ce i se aduc, în fapt şi în drept.

În acest sens, în conformitate cu art. 351, art. 352 Codul de procedură penală, prin încheierea protocolară instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în ședință publică, în limba de stat, în lipsa inculpatei ***** , cu participarea apărătorilor Marin Aftenii și Marin Sardari.

În consecvența logicii expuse, instanța de judecată constată că decizia de a examina cauza în lipsa inculpatei ***** în temeiul articolului 321 alin. (2) pct.1) și alin.(6) Codul de procedură penală a fost luată întru respectarea garanțiilor unui proces echitabil impuse de art. 6 CEDO.

În raport cu garanțiile art. 6 CEDO și situația în speță instanța de judecată reține că deși a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatului prin prisma dispozițiilor art. 321 alin. (2) pct. 1) și alin.(6) Codul de procedură penală, garanțiile procesului echitabil revendicate de art. 6 CEDO au fost întru totul respectate, acesta fiind reprezentat în instanță de avocații Marin Aftenii și Marin Sardari, acestora fiindu-le acordat pe tot parcursul examinării cauzei posibilitatea prezentării probelor în susținerea nevinovăției clientului său.

În temeiul art.368 alin.(1) pct.2) Codul de procedură penală, s-au dat citire declarațiilor inculpatei ***** depuse în cursul urmăririi penale în calitate de bănuit la data de 23.04.2025, (f.d.77-79), prin care acesta a refuzat a da declarații, dar a menționat că nu a prticipat la traficul rutier.

Vina inculpatei ***** în comiterea faptei incriminate este deplin dovedită prin probele administrate, printre care, declarațiile martorilor , precum și de materialele dosarului cercetate în ședința instanței de judecată.

Așa , audiat **în ședința de judecată martorul *****,** a comunicat instanței că activează în cadrul IP Ialoveni în calitate de subofițer superior de sector. Era de serviciu cu *****și au primit o solicitare de la 112, precum că este un conflict în familie în s.*****r.Ialoven. Ambii s-au deplasat la fața locului, persoanele între care era conflictul, erau în stradă. Deoarece avea cheia de la birou, i-a invitta pe toți în birou. Printre persoanele date era și *****, pe care a observat-o că a urcat în automobil Opel Corsa și a mers din urma lor pînă la primărie. În automobile era ***** și un copil. Dupăc e i-a audiat pe toți și aieșit afară, a văzut un evacuator,care ridica automobilul coondus de *****. Atunci *****i-a spus că ea a refuzat testarea alcooloscopică. *****a plecat cu ***** la Chișinău la expertiză.

La întrebările procurului a menționat că la fața locului ***** a urcat la volanul automobilului Opel Corsa, în care se mai aflau unul sau doi copii,precis nu-și amintește, iar ceilalți au urcat în alt automobil condus de un bărbat. Automobilul condus de ***** astopat la primărie. Nu a auzit discuția între *****și *****, dar confirmă că ***** se afla la volanul automobilului . De la fața locului, unde au fost chemați la conflict pînă la primărie e distanța de vre-un km și ***** condus pînă la primărie, nu a stopat nicăieri.

La întrebarea avocatului a menționat că nu a văzut procedura de testare a *****. De la fața locului automobilul poliției a pornit primul spre primărie. El se afla în automobil, nu-și amintește dacă a apelat colegii.

Audiat în ședința de judecată martorul *****a relatat instanței că activează în calitate dee subofițer superior serviciul Patrulare. La 06.04.2025 af ost implicat în serviciu de menținere a ordinii publice pe sectorul 1 și 2. A primit un apel telefonic cu privire la violența în familie, deplasîndu-se la fața locului, a întîlnit-o pe *****. Colegul său ***** le-a propus la persoanele implicate în conflict să se dceplaseze la primăria Bardar. ***** a urcat la volanul automobilului Opel Corsa, cu ea mai era fiica sa minoră. Automobilul condus de ***** se deplasa haotic, el astopat automobilul, a simțit miros de alcool de la ***** și din motiv că nu erau dotați cu apparat Drager, a solicitat celuilalt echipaj să vină la fața locului. S-au apropiat ***** și Rusu Ion, care i-au predat aparatul Drager, el i-a propus ***** să treacă testul Drager, la ce aceasta a

refuzat categoric, comunicînd că vrea să fie condusă la prelevarea probelor de singe.El împreună cu ***** au plecat pentru prelevarea probei de singe. A înlăturat-o -o pe ***** de la conducerea automobilului și aparcat automobilul mla parcarea cu plată.

La întrebările procurorului martorul a menționat că au patrulat cu automobilul de serviciu Dacia Duster. A apelat o prietenă de Dianei la 112, ei au mers la domiciliu primei și acolo era și *****, care a plecat cu automobilul spre primărie. Pe drum aceasta a fost stopată prin aprinderea girofarului și claxonare, ea a stopat apropare de primărie în parcare. El a coborît, s-a prezentat și a văzut că la volan se afla *****, din motiv că nu era dotat cu aparat Drager, a filmat cu telefonul, a întrebat-o dacă a consumat băuturi alcoolice și i-a spus că aconsumat 2-3 pahare de bere. ***** nu anegat conducerea mijlocului de transport și nu a înaintat versiune că la volan se afla altă persoană. Apelanta la 112 a venit la primărie cu alt automobil, la volanul căruia se afla din spusele ei un prieten de familie. Înregistrările video le-a prezentat la poliție.

La întrebările avocatului martorul a menționat că este instrumentat de a testa cu testul Drager, dar Raileanu a refuzat testarea alcooloscopică, findu-i prelevate probe de sînge. ***** a prezentat permisul de conducere și actele de testare și asigurare a automobilului, dar permisul i l-a luat, pentru că aceasta afost privată de dreptul de a conduce.

Audiat în ședința de judecată, martorul ***** a relatat instanței, că activează în calitate de subofițer superior al Serviciului Patrulare. La data de 06.04.2025 era implicat în serviciu de menținere a ordinii publice cu colegul Rusu Ion pe sectoarele 3-4. Ulterior colegul Rusu a fost telefonat de către *****,care a comunicat că în s.*****a fost stopat automobilul de model Opel Corsa, unde la volan se afla o doamnă și din cavitatea bucală a acesteia se simte un miros specific de alcool, solicitîndu-i pentru a pune la dispoziție apartul Drager. Ajunși la fața locului, se afla automobilul de model Opel Corsa cu n/î ***** lîngă care se afla o doamnă, pe care o cunoaște- *****. Colegul său Rusu Ion i-a înmînat doamnei o fiolă pentru a efectua testul Drager, la care acesta a manifestat un comportament neadecvat, comunicînd refuzul refuzul de a trece testul Drager. Ulterior ei au primit solicitate 112 și au plecat, iar colegii ***** și *****au rămas să documenteze cazul mai departe.

La întrebarea procurorului martorul a menționat că în automobil era ***** și un copil. La un moment dat ea a comunicat că este în stare de ebrietate, dar nu

dorește să sufle în aparatul Drager. Nu a văzut alte persoane la fața locului,care să pretindă că s-au aflat la volanul automobilului.

La întrebarea avocatului martorul a relatat că la fața locului erau în s.*****lîngă primărie, la parcare. Nu ține minte ce oră era, i se pare ora 12 ziua. Alte automobile decît Opel Corsa nu a observat, nu a tras atenția, posibil că erau.

Audiat în ședința de judecată martorul ***,** a relatat instanței că pe ***** nu a văzut-o la volan, ea a servit mult în seara ceea, dar la volan el nu a văzut-o. În ziua respectivă ***** a venit la el în ospeție, unde mai erau și *****. Nu ține minte cu ce automobil a venit *****, dar la el la poartă era Opel Corsa. Cu ce automobil a venit ***** nu a observat, dar la el la poartă în acea zi erau două automobile, cu unul avenit ***** și cu altul- *****. Nu știe cu cine s-a deplasat soția sa la poliție. El cînd arevenit acasă, la poartă la el nu mai era nici un automobil.

La întrebările avocaților martorul a menționat că s-a întors acasă după orele 2-3 noaptea, de la plimbare. În ziua respectivă a fost invitta la pșrimărie la poliție.Cînd Diana a venit în ospeție, nu era servită.Nu avăzut ca ***** să urce în vre-un automobil care staționa la el la poartă. Sînt consăteni cu Diana, a văzut-o anul trecut ultima dată. El nu este plecat peste hotare, permanent e în țară. Rusu Aliona este mama copilului său,dar nu locuiesc împreună. Nu poate spune în ce grad de ebrietate era Diana, deoarece el singur era servit. În acea seară au consumat doar bere.

La proba privind audierea martorilor *****, acuzatorul de stat a renunțat.

Audiind martorii, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabi instanţa de judecată consideră că faptele comise de *****, sunt dovedite în instanţa de judecată integral şi prin următoarele probe scrise:

- Procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 06.04.2025,(f.d.4)
- proces verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 06.04.20p25, (f.d.11),
- proces verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 06.04.2025, (f.d.8),
- proces verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială din 06.04.2025, (f.d.12),
- proces verbal de examinare din 18.04.2025 a buletinului de analiză și a procesului verbal de constatare a faptului de consumare a alcoolului,(f.d.14),
- proces verbal de ridicare din 07.04.2025, (f.d.19),

- proces verbal de examinare a înregistrării video din 22.04.2025, (f.d.20-21),

- informația SIC Acces WEB, conform căreia ***** nu deține permis de conducere, (f.d.56),

- mijloace de probă, corp delict, (f.d.14, 19)

Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele
şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respective.

În acord cu art.93 alin. (l) Codul de procedură penală, ”probele sunt elemente de
fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilire altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei”.

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității. Astfel, în conformitate cu 101 Cod de procedură penală, instanța de judecată, verificînd aspectul concludenţei, pertinenţei şi utilităţii probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

Potrivit art. 101 alin.(1)-(3) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova
fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art.376 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova ”instanţa de judecată la adoptarea sentinţei este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în şedinţa de judecată”.

Conform art. 384 Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În privința inculpatei ***** a fost pornită şi efectuată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Astfel, examinând cauza penală şi apreciind probele cercetate în cadrul cercetării judecătorești din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea principului contradictorialităţii, egalităţii armelor, care derivă din dreptul persoanei la un proces echitabil stipulat în CEDO, instanța conchide, că prin acţiunile sale intenţionate, ***** a comis infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin.(5) Codul Penal al Republicii Moldova, după semnele calificative: ***conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în singe,ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat,ce depășește 0,35 mg/l, săvîrșite de către o persoană,care nu deține permis de conducere.***

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4)dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penalal RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod”.

Potrivit art. 113 Codul Penal al RM „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma

penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători”.

Art.18 din Legea privind siguranţa traficului rutier nr.131 din 07.06.2007, stabileşte că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să întrunească condiţiile stabilite şi să fie apt din punct de vedere psihofiziologic şi medical de a poseda permis de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul, precum şi să dispună de autorizaţia corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

Conform pct. 10 alin. 1) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic şi medical.

Potrivit pct.10 alin. 2) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi, la cererea poliţistului, poliţistului de frontieră, ofiţerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

În cadrul cercetării judecătoreşti s-a constatat că inculpata ***** a atentat la relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier, sub aspectul interdicţiei impuse conducătorului mijlocului de transport să conducă, fiind inapt din punct de vedere psihofiziologic, cu alte cuvinte în stare de ebrietate și să conducă mijlocul de transport în lipsa permisului de conducere de categoria sau de subcategoria din care face parte autovehiculul.

Latura obiectivă a infracţiunii săvârşite de inculpată se exprimă în acţiunea lui de conducere în condiţii ilicite a mijlocului de transport, adică nerespectând obligaţiile pe care le are conducătorul mijlocului de transport de a evita starea de ebrietate alcoolică la conducerea mijlocului de transport și conducerea vehiculului în lipsa permisului de conducere respectiv.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.264^1 alin.(5) se caracterizează prin intenție directă, infracțiunea este formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, în oricare din modalitățile sale normative.

Şi cu toate că inculpata îşi dădea seama că se află în stare de ebrietate alcoolică și că nu are permis de conducere, ea şi-a realizat intenţia de a conduce vehiculul, a urcat la volan şi a condus vehiculul, circumstanţe care denotă realizarea intenţiei directe a făptuitorului de a conduce mijloace de transport în

stare de ebrietate cu grad avansat, fapt confirmat prin declarațiile martorilor și a probelor cercetate în ședințele de judecată.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

În acest sens, prin faptele comise, ***** a atentat la obiectul juridic principal, și anume la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, instanța de judecată reține faptul că, conform laturii obiective prevăzute de art.264[1] alin.(5) Codul Penal RM, fapta prejudiciabilă comisă de către *****, constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport, de către o persoană aflată în stare de ebrietate cu grad avansat, fără deținerea permisului de conducere, prin utilizarea mijlocului de comitere a infracțiunii și anume – automobil de model Opel Corsa cu n/î AHI-273.

La fel, sub aspectul laturii subiective al infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(5) Codul Penal, ținând cont de împrejurările săvârșirii faptei, astfel cum a fost descris mai sus, instanța apreciază că inculpate ***** își dădea seama de caracterul antisocial al faptei sale, a prevăzut rezultatul faptei sale și l-a urmărit prin săvârșirea acestei fapte, prin urmare a săvârșit fapta cu vinovăție sub forma intenției directe.

Potrivit lit. a) pct.14 al Regulamentului Circulației Rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

La caz, instanța reține că *****,fiind în stare de ebrietate alcoolică, nedeținând permis de conducere, intenționat a condus automobilul de model Opel Corsa cu n/î ***** fapt pentru ce a fost solicitată testarea alcooloscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate și colectarea probelor de sînge

Potrivit procesului verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și a naturii ei nr.396 din 06.04.2025, s-a constatat că la data de 06.04.2025 ora 05:15 în aerul expirat de către ***** Ghenadii, concentrația vaporilor de alcool este de 0,70 mg/l, iar în singe, alcool în mărime de 1,76 g/l, (f.d.17).

Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul

înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Totodată, - executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şirestricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiuniisăvârșiteşi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţfaţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

În continuare, instanța de judecată relevă că, inculpata ***** a a comis o infracțiune mai puțin gravă, în conformitate cu prevederile art. 76 Codul penal, instanţa nu a stabilit careva circumstanțe atenuante. Circumstanţe agravante, prevăzute de art. 77 Codul penal, ce agravează răspunderea inculpatei-săvîrșirea infracțiunii de către o persoană,care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Fapta săvârșită de către ***** baza art. 264[1] alin.(5) Codul penal, se pedepseşte cu amendă de la 2500 la 3000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Acordând deplină eficiență prevederilor sancţiunii prevăzute de norma art. 264/1 alin. (5) Cod penal, care se pedepsește cu amendă de la 2500 la 3000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani, având în vedere personalitatea inculpatei, raportând circumstanţele stabilite la caracterul şi gravitatea infracţiunii săvârşite, gradul de alcoolemie și poziția ulterioară a vinovatului, ceea că ***** nu a conștientizat pericolul social a faptelor sale,or, aceasta fiind condamnată la 23.08.2025 de judecătoria Criuleni sediul Central în baza art.264/1 al.1 Cod penal, concluzii necesare nu a făcut, pe calea corijării nu a stat și din nou a comis infracțiunea imputată, instanţa de judecată ajunge la concluzia, că inculpata urmează a fi pedepsită pentru infracţiunea comisă, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare, pedeapsă care va duce la restabilirea echităţii sociale, corectarea şi educarea inculpatei precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni şi-şi va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Instanţa concluzionează, că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios, atât pentru inculpată, ceea ce va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale RM sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Prin urmare, raportat la conduita inculpatei, la atitudinea față de faptele comise, comportamentul său,eschivîndu-se de la prezentarea în fața instanței de judecată,permit instanței de a concluziona și faptul că corectarea și reeducarea lui *****, este posibilă aplicându-i o pedeapsă penală -închisoare pe termen de 2 (doi) ani,cu ispășirea pedepsei în penitenciar semiînchis pentru femei, cu calculatrea termenului din data reţinerii inculpatei *****, pentru punerea în executare a sentinței definitive.

Se aplică inculpatului/condamnatului ***** măsura preventivă –obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Astfel, în baza celor relatate mai sus, instanţa de judecată la stabilirea pedepsei inculpatei *****, a luat în considerație şi prevederile art. 6 CEDO, care stipulează că judecarea cauzei se va face de o instanţă independentă şi imparțială instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu

caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva unei persoane.

Instanța de judecată, consideră că conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate fără permis de conducere de către inculpată, constituie o lipsă de responsabilitate totală a inculpatei pentru viața sa și a celor din jur și prezintă un pericol social sporit.

În cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat a solicitat confiscarea mijlocului de
transport de model ***** cu n/î *****.

Instanța de judecată notează, că măsura de siguranță a confiscării speciale este o sancțiune de drept penal și constă în transferul silit și gratuit al dreptului de proprietate asupra unor bunuri din patrimoniul persoanei care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, nejustificată, în patrimoniul statului, întrucât, dată fiind legătura acestor bunuri cu fapta săvârșită ori din cauza naturii lor, deținerea în continuare de către persoana respectivă ar prezenta pericolul săvârșirii unor noi fapte prevăzute de legea penală.

Potrivit art.106 alin.(2) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale. f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni şi din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

La caz, instanța consideră că confiscarea mijlocului de transport ar constitui o „pedeapsă” disproporționată în raport cu gravitatea faptei comise și circumstanțele cauzei. Mai mult, instanța conchide că aplicarea față de inculpate ***** a unei pedepse sub formă de închisoare, va contribui la corectarea și reeducarea acesteia și o va convinge despre necesitatea respectării ordinii de drept, nemaifiind necesară și aplicarea unei sancțiuni cu caracter patrimonial prin confiscarea mijlocului de transport.

În consecință, instanța va dispune restituirea automobilului de model *****”, cu n/î ***** proprietarului, după intrarea sentinței în vigoare.

Cheltuieli judiciare nu sînt.

În conformitate cu prevederile art.162, 384-385, art.389, art.392-395 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

***** Ghenadie se recunoaşte vinovată în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(5) Codul Penal al Republicii Moldova, şi în baza acestei Legi, i se stabilește pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Termenul executării pedepsei de către *****, urmează a fi calculat începând cu data reținerii inculpatei și punerea în executare a sentinței definitive.

Se aplică condamnatei ***** măsura preventivă –obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Se respinge ca neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat cu privire la confiscarea în proprietatea statului a automobilului de model *****”, cu n/î *****.

Corpul delict, automobilul de model *****”, cu n/î ***** recunoscut prin ordonanța OUP din 16.04.2025 și restituit *****, de lăsat în posesia proprietarului, după intrarea sentinței în vigoare.

Mijloacele de probă, de păstrat la materialele cauzei penale.

Sentinţa este cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Svetlana Bubuioc**